

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 14.

ANULU XXV.

Sibiu 17 Februaru (1 Martiu) 1877.

Telegrafulu este Duminea si Joi, la fie-care dōne septemani cu adansulu Foisōrei — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura Foisoi, preafura la s. r. poste cu bani gat'a prin scrisori frangate, adresate cōtra expeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

trajelelalte pãrti ale Transilvaniei sã pentru provinciile diu Monarchia pre unu anu 8 fl.ãra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si ti erastreine pre anu 12 1/2 anu 6 fl.ãra
Inseratele se platescu pentru intãiã ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dōnã ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treiã repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

382

Pareri asupra brosiurei „O Cugetare politica 1877“

„U. p. A.“ care este identicu cu „Romanulu“ din Bucuresci se ocupa in doi numeri cu brosiur'a despre care luaramu notiti'a si noi in nrulu trecut dupa alte diurnale, care o au publicatu sub nume de **memoriu**, pretinsu a fi esitu din condeiulu lui Ioanu Ghic'a, vice presiedinte alu senatulu Romaniei. In partea prima „Romanulu“ respinge neutralitatea in form'a propusa in brosiura: de a se retrage armat'a romãna din ochii beligerantiloru, cã unu ce imposibilu. In partea a dōu'a 'si desvōlta parerile disulu diurnalulu precum urmēza:

Luãmu ierasi in mãna brosiur'a anonima intitulata. „O cugetare politica, 1877“ si o luãmu de asta-data cu scopu d'a cercetã, dēca nu cum-va, in privinti'a stariu generale a Orientelului, autorulu iei nu se amagesce totu atãtu cãtu asupr'a liniei de purtare, in care elu voiesce sa impinga in viitoru pe natiunea romãna.

Este de mirare a vedē cum unu pretiitoru asiã finu alu fapteloru politice si alu intrigeloru diplomatice din secolii si din deceniile trecute, a pututu ajunge cu gãndulu la o solutiune asiã de putienu practica cã cea-a pe care ne-o recomandã.

Acēsta constatare o vomu putea face analisãndu apretiuirile sēle asupr'a spiritulu care domnesce printre locuitorii de peste Dunare, si vomu vedea atunci cum, dintr'o abatere de la realitatea fapteloru in acēsta privintia, decurge o intrēga sistema de politica inapoiata si eronata a peninsulei balcanice, care vine de se infunda intr'o povētia, pe care noi 'amu doveditu-o cã nerealizabile, adeca acea-a d'a fugi, cu ostirea nōstra la munti, in casulu cãndu Rusii si Turcii aru petrunde la noi in tiēra, spre a se bate uni cu altii.

Scopulu acestei fricōse manevre aru fi, dupa parerea autorulu, de a sili pe puterile Europei a ne acordã neutralitatea nōstra.

Causele iei aru fi intentiunile ambitiose si cuceritōre pe cari le hrãnesce de secolii marea natiune slavona dela nordu, si cari facu cã esistinti'a imperiulu otomanu se fia o necesitate, pe cãtu timpu poporatiunile crestine ale acestui imperiu slabãnogitu nu voru fi in stare a se apartienē loru insi-le.

Acestu dreptu, de a se apartiene loru insi-le, autorulu concede ca puterile Europei l'a recunoscutu pãna acum numai greciloru si romãniloru, si acēst'a au facut'ō pentru ca acēst'i'a „au desceptatu in cabinetele occidentale simpatii mai vii, pentru ca ei, pe de o-parte au datu dovedi (intre anii 1821 si 1856) de o aptitudine mai mare pentru civilizatiune si pe de alt'a, fiindu-ca suntu de famili'a slava. Europ'a a fostu bucurōsa sa-i veda luãndu o desvoltare mai rapede cã se devina reprezentantiu ideiloru occidentale in oriente, se devina bas'a pe cari se se pōta intemeiã edificiuu politicu celu nou in oriente, se fia chiagulu unei confederatiuni: politica justa si salutaria, atãtu pentru tōte popōrele orientulu cãtu si pentru echilibrulu europēnu.“

Observãmu mai intãiu, intr'unu modu incidentalu, ca autorulu pune pe natiunea romãna, pãna la anulu 1821 pe

aceasi linie cu Bulgarii, cu Bosniacii, cu Herzegovinenii, dicendu si despre dens'a ca Europ'a i'a recunoscutu dreptulu de-a si apartiene, cã si cãndu nainte de anulu 1821 Romãni aru fi fostu simple raiale turcesci si tiēr'a loru pasialicuri, cã si cãndu ei nu si-aru fi apartienutu totu-dē-un'a si tiēr'a loru nu si-aru fi avutu chiaru in timpii cei mai nenorociti dōmni si administratiunea ei separata. La ce ore trebuie se atribuimu acēsta uitare a positiunii pe care totu-dē-un'a a ocupat'ō Romãni'a? Se lasamu inse aceste amenunte, ce ne descopere o premisa cu deseversire eronata — si se scie la ce conclusiuni duc premisele eronate — spre a ne ocupã numai de politica generale a peninsulei, astu-felu cum o tratēza autorulu.

Este evidentu, dupa liniile reproduce mai susu, ca autorulu vede unic'a scapare a orientulu europēnu intr'o confederatiune, care singura pōte redã unu echilibru statornicu Europei.

Si noi amu fostu si suntemu pentru confederatiunea orientale. Intrebarea ce provōca inse autorulu brosiurei este d'a se sci cari a-nume popōre voru formã acea confederatiune, alu carui chiagu au se fia grecii si Romãni, alesi de puterile europene spre a pune bas'a edificiuu celu nou in oriente.

Cu cãte-va renduri mai susu, autorulu pare a spune ca cabinetele occidentale n'au destula simpatia pentru gintele de familia slava, spre a le chiamã si pe ele in acestu concertu; deci urmãndu totu mereu ale tienē departate de simpatii loru, acele cabinetele lasa campu liberu Rusiei de a conduce, prin ideia slavismulu, pe acele popōre, in sinulu carora totu autorulu nostru recunosce ca „a petrunsu acum adãncu spiritulu de nationalitate si de patriotismu, cē inlocuiesce la ele, in momentulu de facia, vechiulu legamentu religiosu alu chrestinatatiei, alu ortodoxiei, singurulu drapelu in jurulu carui'a se stringiau o-diniōra popōrele chrestine din oriente.“

Asiã dara, ide'a de nationalitate, de patria a resaritu si s'a incubatu astadi, in modu puternicu, printre popōrele slavone de preste Dunare. Autorulu recunosce acestu faptu, chiaru dela inceputulu scrierei se. Si apoi elu ne arēta ca de aceste idei, Rusii'a, singura, urmandu-'si grōsniculu ei planu de cotropire a orientulu, profitã, stimulandu patriotismulu Ingo-slaviloru, pe cãndu puterile occidentale se sfiescu de acestu nou spiritu patrioticu alu poporatiuniloru slavone din Turci'a si astēpta cu rabdare cã elu sa dispara de sine-'si si cã acele popōre sa ajunga in stare a se apartienē loru insi-le, pentru cã in urma sa participe si ele la confederatiunea orientala.

Dar' ore, nu ne isbimu aci de unu cercu vitiosu, pe care insusi autorulu l'a incinsu in giurulu politice si sele orientale?

Eata cum se esprima asupr'a rolulu in care voiesce a perpetuã esistinti'a imperiulu otomanu, fatia cu tendintiele slaviloru de sub jugulu turcescu:

„Pe cãtu tempu va esistã ide'a ca disolutiunea imperiulu otomanu aru avē dreptu resultatu a marì si mai multu puterea Rusiei si ca poporatiunile slave dintr'acestu imperiu nu suntu inca in stare a se apartienē

loru insi-le, ómenii de statu ai Europei voru fi unanimi a cautã sa gasēca mijlōce de a prelungì dilele imperiulu otomanu, si de va fi necesariu, puterile occidentale nu se voru dã inapoi nici chiaru dinaintea unei actiuni cã cea dela 1854 (??); rivalitãtile si gelosiele voru tacea totu-dēun'a dinaintea temeriloru ce inspira ambiatiunea de predomnire a unei puteri cu esclusiunea celorlalte.

„Acēsta stare va durã pãna ce poporatiunile slave ale Turciei, mai bine inspirate si mai luminate asupr'a adeveratelor loru interese, voru putē presentã o solutiune care sa pōta fi realizata fãra pericolu pentru echilibrulu politicu.“

Cetindu aceste renduri si conformandu-le cu cele dise mai susu in privinti'a desceptãrei consciintiei nationale la Bosniaci, Muntenegrini, Croati, Serbi, si Bulgari, ne intrebãmu cum ore se va putē descurcã vre-odata politic'a Orientulu? Cari potu fi ore dupa parerea autorulu, midilōcele de a inspirã mai bine si de a luminã asupr'a adeveratelor loru interese pe poporatiunile slave ale Turciei?

Dupa chipulu nostru de a vedē lucrurile, unu poporu, care, dupa unu jugu secularu, a recãstigatu consciintia sea nationale acēla este de sinesi bine inspiratu; elu se lumineza insusi asupr'a adeveratelor sele interese; elu este in stare a se apartiene sie insusi.

Totu camu astfelu au cugetatu si cabinetele europene candu au acordatu simpatii si ajutoriulu loru greciloru spre a-si recapatã independinti'a.

De ce ore aru mesurã ele dreptatea cu altu cantariu poporatiuniloru slavone de preste Dunare?

Si comitiendu ele o asemenea nedreptate, nu este ore evidentu ca n'aru face altu ce-va decãtu a lucrã in folosulu ambiuniloru panslaviste ale imperiulu rusescu, cu mai multa energia decãtu insasi diplomati'a cabinetulu din Petersburg si decãtu propagand'a comitetelor panslaviste din Kiev si Moscova?

Despretiundu si reprimandu dreptele aspiratiuni de independintia ale popōreloru ingo-slave, nu le-aru repedì ele de a dreptulu in bratiele Rusiei, cari li se deschidu pururea cu blande promisiuni?

Diplomati'a puteriloru occidentale a pretiuitu de multu acēsta cōrda simtitiōre a politicei orientale. In resbelulu dela 1853, ea a lucratu si a isbutitu a instrainã pre serbi si pre muntenegreni dela aliantia Rusiei.

De atunci încōce, ea n'a perdutu din vedere miscarea neincetatu propagitiōre a supusiloru slavoni ai sultanulu; si dovedi despre acēst'a suntu chiaru faptele, pre cari autorulu brosiurei le trece cu vederea, adeca adenculu interesu ce opiniunea publica in tierile apusene, in Franci'a si in Engliter'a, iēr' in urma chiaru si ómenii de statu au aretatu in anulu trecutulu slavoniloru cu dreptu resculari in contr'a barbarei si nesocotitei asuprii a guvernulu turcescu.

Pre ce dara se mai basēza speranti'a autorulu cumca puterile occidentale „nu se voru dã adi inapoi nici chiaru dinaintea unei actiuni cã cea dela 1854?“

Ierte-ne autorulu a i spune ca si aci, cã intru ceea ce privesce midilōcele de actiune actuale si indatoririle

politice impuse adi poporulu romãnu elu se afla remasu in urm'a curintelui generalu.

Pe candu betrãni diplomati ai Engliterei, aparatori traditionali ai autoritatiei otomane in peninsula balcanica, au ajunsu a declarã ca guvernulu Sultanulu nu mai pōte dã chiazasie solide pentru drēpt'a administrare a poporatiuniloru crestine, singuru autorulu „Cugetarei politice“ a remasu visandu regenerarea Orientulu prin Turci.

Mergemu pōte cam departe. Brosiur'a pare a dice numai ca Turci'a este inca necesaria spre a face educatiunea politica a poporatiuniloru slavone de sub jugulu ei.

Ciudata sistema de pedagogia politica este aceea pe care ne au descrisu-o, in vēr'a trecuta, diarele englese, franceze si germane.

Acea sistema a inspaimentatu chiaru si diplomatiu englesi. Fi-vomu, noi romãni, mai tari la fire, si lucrãvomu cã se intemeiamu prin purtarea nōstra actele nesocotite ale Turciei?

Dēca acēst'a este cea-a ce ni se cere de catra autoriulu „Cugetãrii politice“, apoi noi vomu responde ca nici interesulu nostru propriu, nici alu Europei occidentale nu este cã noi se urmãmu intr'astu-felu.

Stabilirea noului echilibru in oriente devine din di in di mai contradictoria cu perpetuarea puterei otomane.

Nu luamu parte activa cu popōrele resculate, daru nu suntemu nici acei'a cari vomu aduce nōue pedeci acelu doritu echilibru.

Se nu ni se cēra daru cã, cu sacrificiuu demnitãtiei si putintieloru, pōte chiaru si alu vietiei nōstre nationale, se facemu, mãne poimãne, treburiu guvernulu otomanu si ale aliatulu seu, adeca ale natiunei maghiare, cari amendōne aspira a 'si dã mãna pe d'asupr'a apelor Dunare.

Revista politica.

In cas'a magnatiloru din Vien'a a fostu acum de curendu o scena surprindietōre. Conducatoriulu opositiunei, contele Leo Thun, pãsindu contra unui proiectu de lege in afaceri de prioritati dela cãi ferate, a atacatu in modulu celu mai vehementu pre ministriulu Auersperg. Contele si termina cuventulu seu in modulu urmatoriu:

„La cele dise amu sa mai adaugu numai atãt'a: Cum venimu noi la legile aceste? si nu potu cã sa nu dau espresiune ideei esprimate de mine inca in anulu trecutulu; aceste urmēza de acolo, ca regimulu de astadi prin fals'a sea politica interna s'a incurcatu dela inceputu cu puteri murdare bãnesci, din care incurcatura nu mai pōte esi si in urm'a cãrei regimulu comite aceea de ce elu acusu aici pe fatia: „Supune dreptatea in Austri'a nedreptãtiei, scutesce siarlatanismulu in contr'a solidaritatiei in privintia politica, economica, si morala.“

Impressiunea „acusei pe fatia“, cum a disu contele Leo Thun, a fostu imensa pre banc'a ministeriala. Doi ministri s'au radicatu sa replice. Mai intãiu ministriulu de justitia Glaser si apoi Unger. Amendoi respingu cu indignatiune acusa contelului.

„Der Osten“, din care imprumutãmu descrierea acestei scene, adauge ca asiã ce-va nu s'a mai pomenitu in cas'a magnatiloru si ca astfelu de

discușiuni între banc'a ministerială și corpurile parlamentare sunt o dovă, că într'unu s'eu într'altu modu, dara o schimbare este aprôpe.

În fine dlu Tisza iera este ministru presiedinte definitivu. După multe unele altele, stipulațiunile între Cis- și Transilvania au perspectiv'a de a trece în senatul imperialu; de diet'a din Budapesta îngrijesce dlu Tisza și asiá diferința de care se facu atât'a vorba va fi delaturată. Firesce tôte câte s'au facutu spre delaturarea diferinției sunt basate pre fictiuni, dice o fôia de aici, și asiá edificiulu de fictiuni va reziste fia-cârui viforu pâna cându viforulu — nu va veni.

În armat'a comună austro-ung. a începutu a se manifestá unu spirit care e în deplină contradicere cu entuziasmulu conlocuitoriloru magiari pentru turci. Espressiune acesteia manifestâri da „Dio Vedette“, fôia militară din Vien'a, care pledéza pentru cooperatiune cu Russia în rebelulu orientalu.

Dilele din urma ne arata publicistic'a oficiosa din Budapesta metamorfosată. Amenințările care se îndreptau asupra Rusiei cu inbelșugare, nu numai că au încetat, ci „P. Ll.“ într'unu articolu de mai multe colone, afla acum că Russia nu e asiá periculoasă pentru Europa. Panslavismulu de care s'a scrisu multu este numai o chimera nascocita de creeri smintiti, cărei individualismulu slaviloru de sudu nu se va subordina nici odată. Si acest'a e unu semn alu tempulu.

„P. Ll.“ dice că scirile care i vinu din Russia înlatura ori-ce indolia despre trecerea trupelor rusesci preste Prutu în decursulu septamănei viitoare. Unii voru chiaru să scie că în joia cea mai de aprôpe trecerea se va face. Pedec'a a fostu diferința largime în sinele drumulu de teru romanesc și rusesc. Acum după ce s'au procuratu locomotive de construcțiunea lui Hall, a căroru rôte se potu apropiá și îndepartá unele de altele prin unu aparatu anumitu este înlesnita și trecerea de pre liniile rusesci pre cele romanesci și prin acest'a s'a facutu posibilă și transportarea trupelor. La fabrici din strai-natate s'au facutu procuratiuni de unu numeru mare de masini de aceste.

Pre cându Russia s'a apucatu cu amendou mânilor si se pregatesce de

actiune resbelica, sciri din Constantinopol de datu mai nou spun de nebunatace orgii, cari se serbeza în Seraiu. Eata mijloculu celu mai bunu de a imprascia șgomotele despre bolnavirea sultanului, pentru că cine va fi în stare să deosebească adevărata nebunie din procedur'a acest'a? O deceptiune teribilă astépta pre puternicii dela cornulu de aur; deca semnele nu însiea, puterea militară a portiei nu e nici decum mai bună, că situațiunea ei politică.

În cuventulu de tron nemtescu cercurile din Vien'a, ni se scrie, nu vedu nimic'a ce aru puté linisci. Ignorarea alianției celoru trei imperati dovedesce că în Berlinu ide'a unui resbelu russo-turcescu este o idee ce s'a familiarisatu acolo pe deplinu. Cu începutulu resbelului, fiinduca Russia procede singura, alianția celoru trei imperati se întielege de sine are să se prefacă în — nimic'a.

Suntu de însemnătate cele de mai sus, pentru că se publica în organulu ministrului imperialu austro-ung. de esterne.

Oficiosu se dice că scirile despre trecerea rusiloru preste Prutu la 28 nu au nici unu temei. De alta parte se sustiene că s'au facutu tôte aranjamentele pentru transportarea pâna la Iasi și mai departe spre Dunare.

Unu coresp. din București scrie la „P. Ll.“ că direcțiunea drumuriloru de feru romanesci a primitu ordinu (?) din cartirulu generalu rusescu să facă tôte cele de lipsă spre înlesnirea transportului. Armat'a și guvernulu romanescu voru fi în decursulu trecerei rusiloru passivi.

Negociările de pace cu serbii se dice că sunt aprôpe de a fi perfecte; nu asiá cele ce se urmăzea între turci și Muntenegru. Cătu pentru Serbi'a scupcin'a, carea trebuie să fia de já întrunită, are să decida sôrtea viitorului spre pace s'eu spre resbelu.

„Daily Telegraph“ a publicatu dilele aceste unu importantu articolu asupra atitudiniei guvernului român în evenimentele ce se desfășurau în giurulu nostru.

Dupa ce arata motivele cari l'au împinsu la mobilizarea armatei, „Daily Telegraph“ conchide astfel:

„Nu este dreptu a imputá româniloru acte cari sunt consecința si-

acendă cu birja te astépta tocmai acum? — „Tocmai pe tocmai“, răspuse Victoru, adaugendu: „Nu-mi luă în nume de reu frate George, căci nu ti-amu destainuitu înca bôl'a cumplită, de care patimescu. Fara a mai lungi vorb'a ti spunu, că copil'a încestiune este, care mi-a rapitu cu desaversire liniscea inimii. Între patru ochi fia disu: Tu ai gacitu... copil'a me astépta tocmai acum la ferestra.“

Pe cându Victoru rostî celu din urma cuventu, eramu ajunsu de já la capetulu scarei în curte, de unde continuandu a merge spre centrulu cetăției, deodata vedu pe amiculu meu cufundatu în privirea unei feresti. Eră o ferestra, dar' în dosulu ferestrei mai eră ce eră: eră o copila cu surisulu pe guritia. Nu trecera trei secunde și copil'a disparu cu surisu cu totu.

„M'amu temutu eu, că ne întârziem! Acum „ea“ este silita a se retrage dela ferestra. Ceea ce me mangaie este, că de s'era amu sa-mi petrecu cu „ea.“

Cătu a tienutu preumblarea și pâna să tréca prandiulu, Victoru nu încetă a vorbi de „ea“ și ier' de „ea.“ După prandiulu, Victoru me parasî mergendu sa-si implinesca trebile sele; ier' eu obositu preste mesura cum eramu, dela o vreme m'amu pusu la odichna. Unu visu mai dulce nu sciu să fi avutu în vietia mea, unu visu, în care m'amu creditu radicat în

lita a situațiunei lor geografice și a caracterului nehotaritu alu statului loru politicu. Nimicu, spre exemplu, nu este mai nedrept decât acuzarea, atât de generalu formulata contra loru, că au înlesnit trecerea soldatiloru rusi în modu servilu și violându formalu îndatoririle loru către Porta, pre tempulu ostilitătiloru din urma. Mai întâiu ei n'au facutu nimicu mai multu decât a facutu chiaru guvernulu austro-ungaru, care a toleratu trecerea a nenumerati voluntari armati, alu căroru caracteru, destinațiune și scopuri le cunoscea fôrte bine. Mai în urma, cându erau aprôpe se intervina spre a împedecă trecerea peleriniloru de resbelu rusi, — ceea ce s'a facutu în mai multe rânduri — cându luara mesuri militare spre a pune capetu acestei violări fatisie a neutralității loru, violare care motivă representatiuni amare din partea Portiei, ei se veduira împedecati în actiunea lor de parerile mariloru puteri, ai căroru reprezentanti în București, atât în parte, cât și colectiv, consiliara pre guvernulu să se facă a nu vedé cele ce se petreceau în fia ce di, de téma că cererea de a opri aceste procedări neregulate să nu determine pre Russia la vr'o mesura care aru face resbelulu inevitabile. S'eu ca astfelu a fostu casulu și ministeriulu afaceriloru streine alu celorlalte puteri, sciu fôrte bine la ce să se astepte în acest'a privire. Ce-va mai multu, ministeriulu român a primitu din partea mai multor agentu ai puteriloru garante incunoscitierea semnificativă că n'aru fi de locu de doritu a opri pre Russia de a comite gresial'a — ceea ce se facea încuragiandu pre supusii sei să atace o natiune cu care eră în relati de amicitia și de pace — și ca Romanii aru face mai multu o gresială decât unu bine, deca „aru precipitá lucrurile în modu prematuru.“

„Kreuzzeitung“ („Gazeta crucei“) vorbindu despre crisa ministerială din București, aprobă modulu cum s'a reconstituitu cabinetulu. Relativu la politic'a esterna, diariulu germănu conchide astfelu:

„În ori-ce casu, trebuie să recunoscem meritulu ministeriului Brătianu, care în decursulu ultimei crise ministeriale a urmatu o politică esterna corectă. Pentru acestu motivu densulu are o pétra tare încrustată

regiunile unei fericiri nemarginite. Cându m'amu trezitu, cugetulu celu dintăiu a fostu: „Ach! Cine scie, nu cum-va visulu meu are să devina realitate. . . .“

* * *

„De colea putem vedé mai bine, ce se petrece în sala,“ mi șopti Victoru la ureche, invitandu-me a-i urmá într'unu unghiu alu salei. Înaintea noastră siruri lungi de matrone, copile și copilitie reprezentandu o imposantă cununa impletită din margaritare și flori, cari de cari mai alese. Eră o privesce în adeveru fermecătoare. „Bine, frate Victoru, tôte suntu române?“ — „Tôte, afara de doué trei, cari si ele suntu parte romanisate parte aspira“ . . . , răspuse Victoru în tonulu seu glumeti.

„Napucasemu să admiru fia-care flóre în deosebi, cându eata începe „productiunea musicală.“ Piesele în numeru de cincî, si adevă: „Nu me uită,“ romantia de N. Constantinescu, 2. „Fantasia din opera „Semiramis“ de „Henri Herz, 3. „Visurile de I. Ver'a,“ 4. „Pappuri nationali“ de Candella și 5. „Unu adio“ de G. Scheletti, — s'au executatu cu o gingasia și desteritate, de care împreuna cu mine întregu publiculu a remasu încantatu. În deosebi piesele de sub 2, 3 și 5 au produsu o adencă impressiune, executarea loru fiindu incredințiată unoru copile, a căroru primire dragalasi singura aru fi fostu de ajunsu spre a

în scândura, la mai multe decâtu la un'a din puteri.

Colectiune

de materii, relative la matrimoniu și divortiu în biserica gr. or.

(Urmare.)

Muieră de-si va bate barbatulu se desparte.

Capu 220. Muieră de-si va pune cu îndrăsnire mânilor asupra barbatalui, adevă să-lu bata, s'eu de-lu va scârbi și ea să fia grea, se omóra copilulu în pânteceloru ei să pierdă barbatulu nădejdea copilului, atunci se desparte barbatulu și ea alta muieră (Leon și Constantin) (aici numai novel'a 31 a lui Leo filos. și pôte întielege „si mulier mariti odio abortat“. Si nov. Iust. 22. C. 15, 52 și C. 16 §. 1.)

Barbatulu de va fi furu, se desparte muieră de densulu.

Capu 221. De va fi vietia barbatalui seu telharésca, adevă să fure și să pradé și să pierdă, s'eu să sape morminte să iă haine, și de se va vedé, atunci muieră să se despartă (acei imperati). Acest'a se aplica după legile imperatesci și la muieră, că la barbatu, de se voru dovedi cu marturii adevărate, că au furatu s'eu ale bisericiloru s'eu ale mormintelorु s'eu bucatele omeniloru, atunci să se despartă.

Capu 222. Deslêga-se adevă desparte-se nunt'a cându se va face robu barbatulu s'eu muieră și preste 3 ani nu se va audé nimic'a că este viu s'eu viu (Armenopolu).

Capu 223. Poruncesce întocmirea legi în cartea botit. 8. cap. 12, că muieră carea se va spurcă de silnici s'eu de pradatori cari o voru robii și apoi va scapá s'eu se va slobozi și va veni la barbatu, să nu se certe și să nu o gonésca, pentru că fără de voia ei au facutu aceea din sila, și să nu se despartă ci sa-i erte; și legea bisericeii poruncesce, că muieră care se va spurcă cu de a sil'a de pagâni, aceea n'are nici unu canonu (din pravila deobsce).

Barbatulu, ce-si va gonî muieră și o voru spurcă altii, acela sa nu se despartă.

Capu 224. Barbatulu, de-si va

duce inimile în grea ispita. Aplausele bine meritate pareau a durá în nesferisitu.

Dupa concertu a urmatu o pauză ce-va cam lungă, pe semne . . . înadinsu destinată spre a dá juniloru prileju a se întâlni fia-care cu alés'a inimii . . . ah! și să fi vediuți zimbetulu doiosu, cu care copilele întempinau blandele siópte.

Aceste siópte pareau a fi de preludiu tainicu la „valsulu,“ care începuse acum, punendu parecche de parecche într'o miscare gratioasă și aducendu inimile inferbentate în mai de aprôpe atingere. Într'aceea Victoru me parasî, sburandu în b . . . reginei sele că și cându s'aru fi temutu, nu cum-va să i-o rapésca fetu frumosu din poveste. Eu unulu, care pâna aci amu statu loculu împacandu-me deocamdata cu studiulu pasivu asupra ochiloru mai alesu negri, dela o vreme m'amu creditu îndemnatu a luá parte activă la dantiu. Ôrele treceau mai grabnicu că altadata minulele și astufeliu în curendu me pomenescu, că cea dintăiu „Romana“ s'a ispravitu.

Dupa parerea mea, tempulu eră acum tocmai potrivit pentru a întreprinde o mica excursiune printre angerasii ce s'au fostu retrasi pe de marginea salei. Victoru consimti și pornindu împreuna bratiu de bratiu, amu începutu prin a ne desmerdá privirile în farmeculu stelutiiloru ce luceau din fetiele vesele ale copileloru.

Unu visu în fatia realității.)*

(F i n e.)

Sosindu la gar'a Săbiului, nici că apucasemu să atingem piciorulu de pamentu, cându deodata me trezescu cuprinsu de doué bratie puternice. Eră Victoru, care me întemina cu o bucurie nespusea. . . . Esindu din gara bratiu de bratiu, ne-amu aruncatu într'o birje și amu pornitu împreuna spre cartirulu amiculu meu, unde mi-amu metamorfosatu mai întâiu toalet'a, apoi luandu fia-care câte unu ciubucu, ne-amu pusu pe otomana, glumindu și povestindu unulu altui'a „patianiile“ dela cea din urma intalnire încôce.

Vre-o doué ôre vomu fi petrecutu astfelu, cându Victoru sare repede în picioru declarandu că e tempulu să mergem la preumblare.

„Cu placere, frate Victoru, înse pentruce asiá grabnicu? O ôra întregă mai este pâna să prandim.“ Victoru trasari putieniu că și cându vorbele mele i-aru fi conturbatu conceptulu; apoi punendu mân'a pe paralia, mi dise cu ôre-care impaciencia: „Gat'a esti . . . bastonulu teu e colea lângă dulapu . . . manusile le poti îmbracă esindu pe strada. Trebuie să pornim la momentu, altcum ajungem pré tardiu!“ — „Prea tardiu? . . . Nu cum-va copil'a ce ai salutatu tre-

*) Vedi si nr. 11.

goni muierea afara de casa lui, si ea nu va avea ce face si unde va manca, de aceea va vrea sa mearga la vre-o ruda a ei, sau la altu credinciosu cunoscutu prietinu, iera pre cale se voru nescari facatori de reu, si o voru fi spurcatu cu deasil'a, pentru acesta muierea nu se osandesce, nici se canonesce nici se desparte de barbatulu ei, pentru ca barbatulu porta vin'a . . . (Zonar'a).

Capu 225. Desparte-se barbatulu de muiere si muierea de barbatu, de va fi unulu sau altulu misielu sau gubavu. De va avea muierea acea bola si se va desparti, atunci barbatulu este datoriu a purta de grigia de hran'a vietii ei pana la mortea ei. (Leon si Constantinu) (Leo si Constantinu vorbescu de bola leprosa).

Capu 226. Candu va primi nescine copilulu sau dela St. botezu, adeca lu va botedia, atunci se desparte de muiere'si, caci o au facutu pe ea sora sufletesca (Mateiu), (asemenea in Kormtschaja Knig'a).

Capu 227. De va face cine-va fecioru de sufletu pe ginere-seu atunci se desparte ginerele de fiie-sea pentru ca o au facutu sora sufletesca. (Mateiu).

Capu 228. Muierea carea va lua barbatu, si se va afla fara de lege, atunci pote sa se lase de densulu si sa ia altu barbatu, asis erea si barbatulu pe muiere (Mateiu).

Capu 229. A 4-a insurare se desparte fara nici o socotela, pentru ca e afara de lege (dumned. dascalii).

Capu 230. Nunt'a celoru ce nu suntu de versta, acei'a fara nici o socotela sa se desparta; neverstnicu este barbatulu ce nu au ajunsu 14 si nevast'a ce nu au ajunsu 12 ani (Pustniculu) (adi decida in privint'a verstei legile statului la mire 22 la mireasa 16 ani, vedi Siagun'a Pastoralu din 1872 §. 57 si Comp. dr. can. §. 106 si 114 p. 3, dupa cari se despartu minorenii numai pana candu voru veni la versta).

Capu 231. Barbatulu de se va afla (mpreuna) cu muierea lui afara de fire, acela sa se desparta si asi'a si muierea de elu, acelu barbatu preotu sa nu se faca, si dupa despartire sa nu se cuminece 15 ani. Pravila vechia (Pustniculu si Georgiu Soluneanu).

Capu 232. Dupa can. 72 sinod. barbatulu sau muierea dreptucredin-

Esti multiamitu cu rezultatulu excursiunei? — me intreb'a Victoru. — „Resultatulu . . . rezultatulu mi se pare asemenea unui visu neispravitu“ . . . i-amu respunsu, adaugendu apoi: „este preste putintia a me hotari aici, unde tote suntu un'a ca un'a, unde tote suntu“ . . . — „Bine, bine, frate George, dar' cum stau actiile cu copilele ochesie? Precum se vede, ele mai cu sema ti-au incurcatu mintile, incatu acum esti in primejdie cu alegerea. Te-ai cam inferbentatu . . . recoreste-te putieniu la inima si sum siguru, ca n'are sa treca multu si tu ai sa afli un'a ochesie mai pre susu de tote ochesile de sub sora. La revedere!“ Dicendu aceste, Victoru me parasi de nou, bagu sema atrasu fara indurare de magnetulu ce zarisemu odiniora in ferestra.

Victoru a avutu dreptu; caci n'a trecutulu multu si visulu meu incepu a se preface in realitate. Sortea a voitu, ca o copila ochesie mai pre susu de tote . . . (cum dise Victoru) sa-mi robesca inim'a pentru totu-deun'a. Pre la trei ore din nopte candu s'a terminatu petrecerea, m'amu despartitu de „ea“ cu o stringere de mana si . . . pentru ce sa tagaduescu: astadi, candu scriu aceste renduri, visulu ce amu visatu pe otomana, este aproape a se realisa.

Caletoriulu misteriosu.

ciosi, de voru lua eretici, sa se desparta, deca ereticulu nu se va face dreptucredinciosu.

Capu 233. De va avea cine-va muiere carea se indracesce sa astepte 3 ani, si deca nici atunci nu se va tamadu de patima sa o lase. De va avea barbatulu acea bola, atunci muierea sa astepte 5 ani. Pana la acestu tempu se ingrijesca unulu de tamaduirea celui-laltu.

Ier' de se va fi intemplatu acea bola la muiere sau la barbatu inainte de nunta, atunci de grabu sa se desparta. (Nov. lui Leo filos. 111 si 112).

Patim'a sau lovitur'a ce lovesce pre omu si cade josu de se bate sau se tavalesce si-i mergu spumele.

Capu 234. De va fi avutu barbatulu sau femeia acea patima inainte de casatoria si se va marturisi de martorii credinciosi, atunci degrabu sa se desparta. Ier' de va fi venitu patim'a dupa casatoria, sa nu se desparta.

Capu 235. Candu barbatulu se va duce dela muierea sea si va siedea in altu locu si acolo va tien concubina, atunci muierea sea trebuie sa-lu astepte 3 ani, ca sa se intorca, si elu este sa se intorca si sa-si lase concubin'a, ier' muierea sea sa nu se marite dupa altulu, pana i va fi barbatulu viu.

Inse acesta asi'a s'au observatu dupa judecat'a soborului din an. 7062 sub patriarch. Dionisie: candu barbatulu se duce la altu locu si zabovesce 5 ani dela casa lui, si nu-si va aduce aminte nimic'a de muierea lui, sau nu-i va tramite de chietuie la hran'a ei, ci o va lasa de totu fara nici unu ajutoriu, o atare casatoria sa se desparta.

Capu 236. Canonulu St. Vasiliu 31. dice muierea, alu carei barbatu se va duce afara, in alta cetate, sau orasiu sau satu, sa faca cale sau la oste si se va face peritu, si nu se va mai audí de densulu, si ea nu va astepta, sa anda adeviriri de marturii credinciose despre vietii sau mortea lui, si va vrea sa ia altu barbatu, sa se judece ca o curva.

Insa de se va intempla sa caletoresca nescine, sau se va duce la oste, si nu se va audí de densulu ca traiesce, iera muierea se va marita, apoi elu se va intorca acasa, atunci de va vrea elu, o va desparti de acelu barbatu si o va lua ierasi, si nici barbatulu ce o au fostu luat nu se pedescesce, deca nu au sciutu ca barbatulu reintorsu traiesce si este viu. Ier' deca muierea nu va vrea a lua pe barbatulu celu dintai, ci pre alu doilea, sa nu se ingaduie, ci sa se desparta de acesta si fara voia ei. (can. 14. sin. 6).

Barbatulu ce se va duce intr'o caletoria, sau la oste, si nu va veni multu tempu, muierea sa-lu astepte; ier' deca va audí ea ca elu au muritu, atunci sa nu ea altu barbatu, pana ce nu se voru afla marturii credinciose sa marturisesca cu juramentu pe St'a Evangelie, cum sci de mortea lui (Armenopulu).

Pentru cei robiti poruncesce novel'a lui Leo inticleptulu, ca sa nu se invinuesca muierea, candu ia altu barbatu, deca barbatulu ei se afla in robie; insa de se va reintorca acela din robie sa se desparta muierea de acelu barbatu si sa ia pe altulu.

Capu 237. Aci se oprescu cununii duple, cari adi cadu sub pedepsa legiloru statului.

In p. 11 se dice; tote legile imperatesci dau voia muierei sa-si ia alu doilea barbatu, candu va remanea fara barbatu; deca se va afla insa ca i s'au robitu barbatulu, atunci sa-lu astepte 5 ani, numerandu dela tempulu, candu s'au robitu, iera de i se va fi dusu barbatulu la oste, atunci sa-lu astepte 4 ani, cum era mai de multu; ier' acum sa astepte 10 ani.

p. 12. Iustinianu au otaritu, ca

femeia, catu de multu va astepta, nu-mai atunci se va potea marita alu doilea, candu se va adeviri mortea barbatului.

p. 13. Mortea barbatului se arata prin veste. Ier' de va fi loculu nu de parte, atunci trebuie nescine se adeviresca, cum l'au veditu cu ochii mortu.

p. 14. Si numai un'a marturia pote areta cum l'au veditu cu ochii mortu. Marturia sa fia destoinica a-i crede.

Capu 238. Cine se va impreuna cu socra-sea inainte de nunta, i se opresce nunt'a, ier' dupa nunta de se va intempla, se va canoni. (Mateiu).

Capu 239. O muiere, ce da vina la despartenia, nu pote sa se marite dupa barbatulu despartitu.

Capu 240. Despre curvie.

Cine si va lepada muierea sea fara cuventu de vina, nu pote lua pe alta, ci se pedescesce (can. 48 apost.)

Care se va vedi, ca au umblati cu o muiere straina, acela pe acesta nu o va pute lua in nunta, nici dupa mortea muierei sale legiuite (Mateiu).

Mai insemnu aici despartirile logodniciloru capu 178 alu pravilei, care suna:

De cate vini se despartiescu cei ce se logodescu:

1. De va fi fostu o logodna care nu-i pre tocmela si cum nu s'au caditu, adeca sa fia fostu copii mici.

2. De se va afla ingrecata de barbatu strainu.

3. De se va afla ca este de alta credintia, sau paganu sau ereticu, barbatulu ori femeia.

4. Mai marele locului adeca Domnulu sau altu deregatoriu, de va silí pre parintii barbatului sau ai femeii si i va necaji, iera ei nu voru vrea, ci voru face logodna de sila; acea candu voru afla vreme sa se deslege.

5. De se va face calugaru unulu dintre amendoi.

6. Deslega-se logodna si candu barbatulu sau muierea se va birui de draculu. De se va intempla acesta inainte de logodna sau in aceeasi di, de locu sa se desparta; ier' de se va intempla dupa aceea, atunci sa astepte barbatulu 3 ani ier' muierea pe barbatu 5 ani. (Leo filos.) (V. C. dr. can. Siagun'a §. 81.)

(Va urma.)

Corespondintia.

Sibiu 14/26 Febr. 1877.

Sinodulu parochialu din Sibiu, cetate.

In conformitate cu dispositiunile statutului organicu, care cere ca la inceputulu fia-carui anu, in decursulu lunei lui Ianuaru sa se tiena sinodele parochiale pentru regularea afaceriloru bisericesci si scolare din resp. parochii, s'a anuntiatu si in parochia din Sibiu, cetate, tienerea sinodului parochialu in tempulu otaritu. Dar' abia in 6/18 Februaru s'a intrunitu sinodulu in o siedintia, — insa atatu de reu cercetata, incatu nu se putu aduce nici unu concludu. Membrii adunati s'au veditu deci nevoiti a se margini simplu pe langa primirea raportului parochialu localu despre starea parochiei in anulu espiratu. Din acelu raportu s'a veditu atatu cu privire la numerulu sufleteloru, catu si cu privire la numerulu botezatiloru si alu cununiiloru unu crescamentu imbucuratori fatia de anulu trecutulu.

Neputendu-se revede in siedintia din 6/18 Febr. socotelile bisericeii s'a alesu o comisiune de 2 pentru revederea socoteliloru si raportare in dumineca de 13/25 Febr. in care s'a hotaritu a se continua siedintia.

In dumineca de 13/25 Febr. sinodulu a fostu cercetatu ce-va mai bine. Si de asta data insa partea cea

mai mare a inteligintiei, care face parte din acesta parochia a escelatu prin absentia sea. Constatamu cu durere acestu indiferentismu de trebile parochiei nostre din Sibiu, cetate, si nu putemu sa nu reprobamu putienulu interesu ce-lu dovedescu membrii acestei parochii, care aru trebui sa fia de modelu in archidieceasa, pentru afacerile bisericesci si scolare ale ei.

In siedintia din 13/25 sinodulu a primitu raportulu comisiunii pentru revederea socoteliloru. Din acelu raportu se vede ca venitul anualu din interese dupa diferitele fundatiuni si din discu se urca pe an. 1876 la 665 fl. 91 cr. ier' spesele la 1176 fl. 78 cr., resultandu insemnatulu deficitu de 510 fl. 88 cr. Fondulu scolaru s'a urcatu in anulu trecutulu cu insemnata suma de 200 fl. v. a. resultata cu deosebire din arangiarea unu petreceri sociale initiate de inteligentia din locu spre acestu scopu. Suma totala a fondului scolei parochiale din cetate, care de aci inainte va servi si de scola de exercitii metodice pentru elevii institutului pedagogicu-teologicu archidieceasanu, se urca acum la 1000 fl. v. a. — Dupa unele rectificari in computulu episcopiloru bisericeii se decide a li se da absolutoriulu dupa rectificarea puncteloru respective.

Intrebarea dupa delaturarea deficitului insemnatu, care merge crescendu din anu in anu, pre candu venitele scadu cu deosebire din causa slabei cercetari a bisericeii din partea chiaru a publicului mai alesu, da ansa la o desbatere mai lunga. In urma sinodulu decide a indrepta catra venerabilulu consistoriu archidieceasanu o rugare, ca ven. acesta sa ajutore pre viitoriu bisericea din cetate cu suma anuala de 200 fl. pana ce ea insasi va ajunge in o stare mai buna asi'a ca sa nu aiba lipsa de ajutoriu streinu. Totu deodata se decide, ca de ore-ce bisericea din cetate se foloscesce si de scola pentru elevii institutului archidieceasanu, ier' pe de alta parte tocmati din acestu motivu pre tempulu fericitulu metropolitu Siagun'a se bucura de unu venitu anualu de aproape 200 fl. din siatul'a privata a neuitatului barbatu, vener. consistoriu sa se roge a pune si pre anii urmatori dupa mortea metropolitulu Andreiu o suma ore-care, ca despagubire pentru obiectele intrebuintiate, la dispositiunea bisericeii din cetate.

Se cetesce apoi rogarea dlui advocatu Parteniu Cosm'a, prin care cere a fi membru alu parochiei din cetate. Sinodulu primindu cu placere acesta insciintiere, hotari a insciintia in scrisu despre resolvarea in sensu afirmativu arugarei sele. Ier' cu privire la purtarea socoteliloru fondului scolaru, care pana aci era in administrarea parochialu localu, se otari a lasa si pre anulu viitoriu ingrijirea acestui fondu in manile parochialu localu.

Multiamindu in urma sinodulu parochialu Z. Boiu, pentru zelulu documentatu intru inaintarea afaceriloru parochiei din cetate siedintia se incheia. β.

Jin'a 10 Fauru 1877.

(†) Astadi petrecuramu la loculu de odichna eterna pre unu bravu veteranu, barbatu de frunte din sinulu comunei nostre.

Eustatiu Stejariu — „Istratie“ alu jinariloru, fostu granitieri, — iera dupa desfiintierea acestui institutu patrioticu, acestei colonne puternice a statului nostru, — fostu primariu alu comunei nostre a repausatu in Domnulu la 8 Fauru a. c. in etate de 85 de ani.

Pre repausatulu lu jelescu cei 3 fiii si 3 fiice ale sele, intre cari amintescu aci: pre multu stimatulu si meritatulu barbatu nationalu, dl

Constantinu Stezariu, capitanu c. r. in pensiune, ases. consist. si casariu alu asociatiunii transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu si pre actualulu primariu alu comunei noastre Aronu Stezariu. De asemenea jelesce pre repausatulu 14 napoti, si 26 stranepoti si intréga comun'a nostra parochiala din Jin'a, alu cárei curatoru a fostu in decursu de mai multi ani.

Numele familiei Stejarestiloru, alu cárei trunchiu a fostu repausatulu, este bine cunoscutu si stimatu on. publicu, de acea sum convinsu ca esprimu unu simtiementu generalu de condolentia pronunsiandu unu adencu simtitu: „fia-i tierin'a usióra si amintirea binecuvantata repausatulu „Istratie Stezariu!“

Varietáti.

**** Consistoriulu metropolitanu gr. or. rom. audimu ca se va intruni la siedintia in 17 Martiu a. c.**

**** Adunarea generala a institutulu de creditu „ALBINA“ va avé locu in 17/29 Martiu a. c.**

**** Intunecimea in luna de alata-séra aici nu s'a pututu vedé, fiindu ceriulu imbracatu cu nuori. Suntemu siliti dara a ne multiamí cu raporturi din locuri de acele unde s'a pututu observá.**

**** Recrutarea de estu tempu e statorita pentru fostulu scaunu alu Sibiiulu dela 5—15 Martiu a. c. si a nume pentru cercurile de recrutare: Csnadi'a si Vurperu pe 5, 6 si 7; pentru cercurile: Cristianu si Rasinari pe 8, 9 si 10; pentru cerculu Salistei pe 12 si 13 si pentru cetatea Sibiiu pe 14 si 15 Martiu.**

**** Multiunita publica. I-se aduce din partea subscrisului in numele societáti de lectura „Andrei Siagun'a“ marinimosulu domnu Michailu Bonlescu advocatu in Uniadór'a, care a binevoitu a contribui cu ocasiunea tieneri siedintiei publice din 30 Novembre 1876 5 fl. v. a. pentru in florirea si inmultirea bibliotecei acelei societáti, tramise prin Dlu preotu locale Avramu P. Pecurariu.**

Sabiiu 16 Februaru 1877.

Pentru comitetulu arangiatoriu.
Ioane Nicul'a,
pres. com. arang.

**** Turci in Muresiu-Osiorheiu.** In 19/2 n. sosira aici in M-Osiorheiu cu trenulu 4 individi ai deputatiunii studentiloru din Pest'a revenita de curendu dela Constantinopole. Se vorbiá in orasiu numai de turci, fiinduca ei erau imbracati in portu turcescu. Sér'a au fostu concertu in otelulu Transilvani'a, unde au fostu de fatia si mentionatii 4 fosti deputati. Cu ocasiunea acést'a au ténutu dupa nume cunoscutulu membru alu deputatiunii Lukáts un'a vorbire din diuariulu caletoriei deputatiunii mai de 1 óra, si intre altele au amintitu lustrulu, si vícti'a sociala in Constantinopole; iér' la fine s'a exprimat: ca nu póte scí rezultatulu caletoriei deputatiunii la Constantinopole, dara speréza in Ddiu si in independintia Ungariei.

In diu'a urmatóre s'au datu unu prandiu din partea unui cetatianu si a 3-a di un'a cina din partea altui cetatianu in onórea acestoru óspeti, la cari au participatu 40—50 persóne, cetatieni de frunte intre cari si siefulu magistratului.

Altmintrenea amu auditu din gurile unor'a din inteligentia magiara atátu in diu'a sosirei, cátu si in dilele urmatóre, ca aru fi bine se inceteze cu comedie aceste, cari au trecut in exageratiune.

Se vorbesce ca de aici voru caletori in secuime spre Udvarhely.

**** (Iubileulu artei tipografice.)** In Angli'a se va serbá in decursulu acestui anu intr'unu modu grandiosu in bileulu de 400 ani dela introducerea artei tipografice in Angli'a. Spre acestu sfersitu s'a constituitu unu comitetu din barbati de fórte mare influentia, care si-a ténutu siedintia in camer'a Ierusalimu dela capel'a din Westminster sub presidiulu dechantulu Dr. Stanley, pentru a stabili program'a serbarei. Intre cei de fatia se aflara mai multe celebritáti de sciintia. Resolutiunile comitetulu releva enormele avantagie ce le-a oferitu omenimei art'a tipografica si declara ca introducerea acesteia in Angli'a prin William Caxton e unu evenimentu de insemnatare nationale ce merita o serbare publica. S'a exprimat si parerea, ca cea mai acomodata serbatóre aru fi o espositiune a opurilor lui Caxton si a altoru anticítáti din art'a tipografice.

**** (Unu choristu ajunsu in sclavia.)** Sub directiunea lui Strampfer 'si incepuse la teatrulu germánu din Budapest'a F. Rafael carier'a sea cá choristu. Tenerulu barbatu dotatu dela natura cu voce buna parasi inainte de ast'a cu unu anu si jumetate teatrulu din Budapest'a si fu ingagiatu in Rostok, apoi in Lipsi'a, Coloni'a si mai pre urma in Arnheim in Oland'a cá cantaretiu la opera. In Arnheim facu cunoscentia cu unu capitanu din Batavi'a (Indi'a), care ancorase cu corabi'a sea propria intr'unu portu olandesu. Acestu capitanu i descrie relatiunile de arta din Batavi'a in lumin'a cea mai frumósa si i povestí ca densulu sta acolo in fruntea unei societáti de cantári si Rafael si-aru gasí unu bunu norocu cá cantaretiu, déca lu va urmá in Batavi'a. Junele incantatu de stralucitele perspective se decise a urmá pre protectorulu seu in Batavi'a. Capitanulu grabindu cu caletori'a plecá cátra Batavi'a in Augustu a. tr. si Rafael nu avu nice atátu tempu cátu se dea de scire numei sale. De atunci nu s'a mai auditu nimicu despre choristulu Rafael. De vre-o 8 dile sosi o epistola datata din Rotterdam dela Rafael, in care acést'a 'si povesteste sórtea ce a suferitu dela diu'a plecárei. Pre corabia Rafael se bucurá nu numai de viptu gratuitu si de tóte comoditáti ce si de o purtare preventóre din partea capitanulu. Ajungendu dupa o caletoria anevoióra de mai multe luni in Batavi'a Rafael fu condusu in cas'a capitanulu. Acest'a 'si schimbá din acestu momentu portarea tórte tare. In locu de a cooperá cá solistu in societatea de cantári ce nu esista Rafael fu imbracatu intr'o livrea de deosebíta si trebuiá sa curatie cá sclav vestmintele si papucii capitanulu si ai metresei sale si sa-i servéca lui si numerosiloru lui óspeti dupa datin'a de acolo cu genunchii „plecati“ cafea si alte beuturi, pentru care servitiu primea daruri dela óspeti. Fiindu tratatu cu asprime si standu sub priveghiarea altoru servitori se lasá linscitu in mán'a sortiei, pána ce i succese dupa 24 dile de sclavia a fugi din cas'a capitanulu. Ratael se grabi nóptea la tiermure, fu primitu pre o corabia ce mergea la Oland'a si a sositu de vr'o 14 dile in Rotterdam, unde pe locu fu ingagiatu la oper'a germana de acolo.

**** (Recólt'a vinului in Franci'a.)** Dupa „Siecle“ viile din Franci'a au suferitu in 1876 multu prin frigulu din Maiu si prin pustirile phyloxerei vastatrix. Din datele ministeriulu de comeriu se constata ca recólt'a vinului din anulu trecut a fostu numai 43 milióné hectolitru, pre cându in anulu 1875 s'a dobanditu 83 milióné hectolitru. Perderea e dara 40 milióné hectolitru séu aprópe 50 percente. Se dice ca din cele 2,300,000 hectare pamentu saditu cu vii phyloxera vastatrix a cutrieratu 500,000 hectare.

xera vastatrix a cutrieratu 500,000 hectare.

Burs'a de Vien'a.

Din 16/28 Februaru 1877.

Metalicele 5%	62 35
Imprumutulu nationalu 5% (argintu)	67 35
Imprumutulu de statu din 1860	108 50
Actiuni de banca	831 —
Actiuni de creditu	149 70
London	124 —
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	74 —
„ „ „ Temisiorene	71 75
„ „ „ Ardelenesci	71 75
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	113 50
Galbinu	5 88
Napoleonu d'auru (poli)	9 91 1/2
Valut'a nóua imperiale germána	60 90

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei gr. or. vacante din comun'a Topletiu si fili'a Bers'a, protopresbiteratulu Mehadiei, cu terminu pána la 13. Martie a. c. cal. vechiu, in carea diua se va tinea si alegerea.

Emolumentele suntu: un'a sesiune de 34 jugere impartita in 37 parcele, in locu de stola si biru, unu salariu contractualu de 160 fl. v. a. si cuartiru liberu.

Recursele instruate conformu stat. org. si normeloru consistoriali, au a se adresá comitetulu parochialu din Topletiu, cá Administratorele protopresbiteralu din Mehadia, éra cele ce voru incurge dupa espirarea terminiulu nu se voru considerá.

Topletiu in 2 Fauru 1877.

Comitetulu parochialu
in contielegerea cu Adm. protopresbiter.
2—3 D Ioane Stefanovicu.

Nr. 36/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III. Cincusioru ppresbiteratulu Noerichiu—Cincumare, cu care suntu impreunate emolumintele urmatóre:

Folosirea portiunei canonice de 12. jugere, aretura si fenatiu, tacsele stolari statorite de sinodulu ppresbiteralu, precum si cáte o di de lucru dela 60 familii.

Suplicile instruate in intielesulu statutulu organicu si alu dispositiuniloru sinodulu archidiecesanu, suntu ase tramite la subscrisulu pana la 6. Martiu a. c.

Noerichiu in 1. Februaru 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

G. Maieru.
adm. ppsc. 2—3

Nr. 6/1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante greco-resaritene de clas'a a III-ea a Corodu-Sanmartonulu protopresbiteratulu Tarnavei superióre, cu care suntu impreunate urmatóriele emoluminte:

1. Folosirea portiunei canonice de 3 jugere aratura, fenatiu si vie.

2. Folosirea pamenturiloru ce se voru compará cu 200 fl. v. a. cá portiune canonica pentru subsistintia preotulu.

3. Dela 35 de familii cáte ur'a feldera de cucuruza sfarmitu.

4. 35 de dile de lucru dela cei cu vite cáte un'a di de lucru cu caru séu plugu, dela cei cu palm'a cáte 1-a,

5. Stola usuata.

6. Cuartiru naturalu si gradina de legumi.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia, se-si astérna petitiunile loru

intrunite in sensulu „statutulu organicu“ pana in 10 Martiu 1877 la subsemnatulu.

Alm'a, 1 Fauru, 1877

in contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Almasianu m. p.
Protopresbiteru.

Nr. 56.

EDICTU.

Ioanu Nistoru Radutioiu din Sohodolu, cerculu Branului, comitatulu Fagarasiulu, carele din 12 Octobre 1873, au parasitu cu necredintia pre legiuit'a sea socia Elisaf'ta nascuta George Puchin, totu din Sohodolu, emigrándu in Romani'a, fára a se scí nici pána astadi loculu ubicatiunei lui, se citéza prin acést'a, cá in terminu de unu anu sa se prezenteze la scaunulu protopresbiterale cáci la din contra procesulu divortialu incaminatu de soci'a lui se va pertractá si decide si in absentia lui.

Brasiovu 22 Ianuariu 1877.

Oficiulu ppretbiteralu gr. or. alu tractulu Branului, cá foru matrimonialu.
(3—3)

Nr. 51.

Edictu.

Mari'a Petru Frigariu din Brasiovu, care de 4. ani de dile a parasitu cu necredintia pe legiuitulu ei barbatu Ioanu George Gamulea, totu din Brasiovu, nesciindu-se neci pana astadi loculu ubicatiunei ei se citéza prin acést'a cá in terminu de unu anu sa se prezenteze la scaunulu protopresbiterale mai josu subscrisu, cáci la din contra procesulu divortiale incaminatu de barbatulu ei se va pertractá si decide si in absentia ei.

Brasiovu, 15 Ianuariu 1877.

Scaunulu protopresbiteralu alu tractulu I, alu Brasiovilu cá foru matrimonialu.

Iosifu Baracu,
prot.
(3—3)

Nr. 539 Epitr.

Licitatiune.

In 25 Martiu st. n. a. c. se va esarendá prin licitatiune publica la cas'a parochiale gr. or. din Turd'a, fenatiulu numitu „Lobodasiu“, asediatu pre hotarulu Turdei sub Nr. top. 5546 a), b), in marime de 106 jugeri si 212 stangini patrati, pre 3 ani de dile la celu ce va dá mai multu. Pretiulu de esclamaré e 300 fl. si din acést'a 10% vadiu. Oferte in scrisu sigilate se primescu numai pána la deschiderea licitatiunei. Conditiumile esarendárei mai de aprópe se voru puté vedé la cas'a parochiala gr. or. din Turd'a, séu in cancelaria archidiecesana din Sabiiu.

Sabiiu, 12/24 Fauru 1877.

Consistoriulu archidiecesanu greco-orientalu.

Anunciu.

In comun'a Vestemu, departare de 1 1/2 mile de Sibiiu spre Turnu-rosiu si Brasiovu, drumulu principalu alu tieri, se afla de vendiare, din máná libera, o casa de materialu solidu cu bolta, mai departe cu dóne pivnitie boltite, fantána in curte, siura cu dóne grajduri de zidu, gradina de legumi, si de pomi, la strad'a mare; viia si unu locu de viia, 3 jug. de pamentu aratoriu, 4 jug. de livedi, tóte de clas'a I, in apropiarea satulu, celu multa departare de 300 pasi. A se face itrebare la dlu proprietariu alu realitátiloru si totu odata comerciantu, Georgiu Deacu, in Vestemu Nr. casei 151.

1—3

Redactoru respundietoriu: Nicolau Cristea.

Foisiór'a de astadi se va espedá cu nrulu viitoriu.

Editur'a si tipariulu tipografice archidiecesane.